

NIJE BUNDEL KINDERLAIDJES „IN DAIPSWALE”

Wünsch Courant 01-02-86

Mit zingen heuren loaten hou t stonk

OL PEKEL - Wat Champs Elysées betaikent voor aine oet Peries en Wotterlooplain veur n echte Mokummer, mout t Pekelderdaip wezen veur n echte Pekelder. Meester Wierth is dat leste bie lutjen wadden, stait te lezen veuraan in t nijste boukje mit laidjes veur boasis(grond)-schoule: „In daipswale”. Hai het der n stok of wat van moakt, net as Lianne Abeln, Wim Dussel, Gré van der Veen, Greta Schoon (Oost-Vrais heurt der ja bie), Nies Sap-Akkerman en David Hartsema. Nait de minsten, as t om verskes om zó te zingen aankomt.

„n Bundeltje spiksplinternijne en wat minder bekende laidjes” stait der bie. Spiksplinternijne, dat wil zeggen: haïdāl nait bekend. Nou ja, ik begriep de beduilen wel en dij is goud, van de soamenstellers en van de oetgevers, de School Advies Dienst en het Voorlopig Onderwijs Voorrangsgebied Oude Pekela. Dat heurt Hollands, mor der zitten hail wat Grunnegers bie. Dij ook mainen, dat je joen dialect als inlaaiden tot goud Nederlands leren nait links liggen loaten kinnen op schoule.

En doarom dij „veurrang” veur „toal”. Nog nait op vaaste uren in de weke, mor as t zo oet komt en meesters, jufs en kinder doar zin aan kriegen. De veurrang is ook ja nog mor veurlopeg... Schrievers en dichters in de streektaal binne in Pekel al aan loop west

mit groten en kinder en der het n „themadag” in Munten-dam over west. Dat der meziek in de dialect-zoak zit, bewizen dizze verskes.

Meester Wierth kin de kinder nog noavertellen hou t daip vrouger west het. Dat is te heuren in „Oh Pekelderdaip”, eerste koeplet: „n Zetje ledien, nog nait zo laank” (twij zetjes dus...) „verging w' hier van de staank. t Was braggel hier en bribbon doar, ain grote rötzooi mit mekoar”. Ie huiven de neuze der nait laanger veur op te hoalen in t twijde koeplet: „Het woater lokt, het is zo schoon, veur Pekel is dat nou gewoon. En as k mie nait bedappern kin, spring ik der midden in”.

Meester luit t nait bie dizze woorden, mor het ze pazend moakt op de wieze van „Oh Champs Elysées” en „Oh Wa-

terlooplein”. Van daipswale is e as verteller, dij wel als wat schreven haar, dou in t ondaipe van hail doodgewone laidjesmoaker sprongen. Dat kinder der mit oet de vouten kinne, luit e blieken deur „Oh Pekelderdaip” heuren te loaten mit de klazze, dij e bie de haand haar. Dat was t makkelkste ja. Mor aaner schoulen zel t net zo goud lukken as ze t ook perbaaiern.

Meziekmoakers wazzen der zulm bie, dou eerste bundeltje mit bandje (zó gek binnen ze, dij lu van t Grunneger klapke) oetlangd is in de Snikke. Wim Dussel, Evert Krause, Alie Wierth en Hans Woortman stoan ook op meziekopnoame, dij Radiogroep Groningen moakt het. Veur n tientje te koop (zesteg binnen der van); t bundeltje is veur kostprijs ook te kriegen bie de SABOG, postbus 9 in Ol Pekel.

Der binnen canons bie: d'aine om „loi”, d'aaner om „swingend” (meer van dizze tied zeg mor) te zingen; wieder n Sunt Meertenlaidje, n blues over n swientje, n spouklaidje: zeuventien mitnander. Spiksplinternijne, bekinde, minder bekinde en ook olle laidjes. Doarin wodt zongen over n sère (wachten ie wel wat dat is, kinder?); over n boer, dij t zecker om het geld te douw is; mouder wat is de maaid toch dom; zuls over n boesjeude.

Kin dat aiglieks wel?, vroag ik mie den even oaf. Ik bin gain pedagoog genog om te wachten of je kinder baange moaken maggen mit n boesjeude: „Mocke help, geef mie gaauw n haand, de boesjeude stait doar aan de kaant”. Ik heur ook wel ais, dat ie mit Swaarde Pait net zo min draaigen kunnen, om nog mor te swiegen van discriminoatie, zoas dat hait.

Meesters en jufs mouten dat ook zulm mor bekieken, as ze

...net zo schoon zingen, kinder, as joen Pekelderdaip nou is:
meester Wierth mit zien klazze-premiere...

foto: Engel Lameijer

mit klazze aan t zingen sloagen. As t mor goud Grunnens heurt ook veul schierder as „braggel”, zoas dat bie Siemon Reker te lezen stait,

den mout je héuren kinnen,
hou t vrouger stonk aan t Pe-kelderdaip: noar braaa-gel...